

- at de overfyldte fængsler og arresthuse bringes ned til et belæg på 92 pct.,
 - at behandlingsindsats m.v. sikres med henblik på resocialisering,
 - at længden af den tid, dømte kriminelle venter på at afsone, nedbringes, så antallet af dømte kriminelle, der er på fri fod, reduceres væsentligt,
 - at der iværksættes en handlingsplan med en styrket indsats i udslusningsfasen med henblik på at forhindre tilbagefald til ny kriminalitet,
 - at antallet af tilfælde af vold, trusler og overfald mod ansatte i kriminalforsorgen nedbringes, og
 - at den alt for høje andel af sygedage og deraf følgende risiko for førtidspensionering blandt kriminalforsorgens ansatte nedbringes.«
- (Forslag til vedtagelse nr. V 85).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Sådan som jeg i hvert fald opfatter fru Lissa Mathiasens tale, så opstod alle problemerne ved systemskiftet i 2001. Før den tid var alt godt og rart og dejligt, der var ingen problemer inden for kriminalforsorgen.

Jeg vil gerne spørge fru Lissa Mathiasen, hvad det egentlig er, der har gjort, at på grund af et regeringsskifte er der lige pludselig et hav af problemer? Er det noget, der bare opstår, fordi der kommer en borgerlig regering, eller er der andre årsager til det, f.eks. at man tager kriminaliteten lidt mere alvorligt, end man gjorde under den socialdemokratiske regering?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er nødt til at sige til hr. Per Dalgaard, at det, der ændrer udviklingen, faktisk er, at der kommer et væsentlig større indtag, en væsentlig større mængde af dømte i forhold til kapaciteten i vores arresthuse. Forskellen er, at under den socialdemokratiske ledede regering og under det flerårsforlig, som vi havde ansvaret for, gik man ind og tog højde for, hvad behov der var, og derfor reducerede vi pladserne i sommeren 2001, for der var ikke behov.

Det, vi angriber her, er netop, at regeringen og justitsministeren ikke har villet udvise rettidig omhu, da vi så, at tallet steg. I sommeren 2002 kom der en hilsen fra kriminalforsorgen, der viste, at der var behov for 400 nye pladser, hvis man skulle leve op til den mængde dømte, som man nu kunne se, der rent faktisk ville komme ind. Det er den form for rettidig omhu vi kritiserer regeringen for ikke at have villet udvise, og som Dansk Folkeparti nu også er blevet en del af.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg kan udmærket forstå, hvorfor behovet for fængselspladser under den socialdemokratiske regering faldt eller i hvert fald ikke steg, for der forhøjede man blot strafferammen for de kriminelle, således at der ikke var så mange, der skulle i fængsel. Så det er jo en meget snedig måde at bearbejde kapaciteten på, nemlig at reducere antallet af egentligt potentielle fængselsindsatte.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg giver hr. Per Dalgaard helt ret. Under den socialdemokratiske ledede regering op igennem 1990'erne kom der to meget store pakker, som rent faktisk tog meget alvorligt fat om kriminaliteten. Der var dels forebyggelsesdelen, dels en meget alvorlig, hvor man netop forhøjede strafferammerne på nogle områder. Det var lige nøjagtig det, vi i starten af 2002 også kunne begynde at se effekten af, og samtidig må vi også konstatere en effektiv indsats fra politiets side.

Men det begrunder jo ikke, at man fra den nuværende regering og fra den nuværende justitsminister lader stå til og siger, at man ikke kan forstå, at der kommer mange ind, man kan ikke forstå, at der er overfyldt, men man vil ikke gøre noget ved det. 400 nye pladser var svaret fra kriminalforsorgen i efteråret 2004, hvis man fuldstændig skulle reagere på det behov, man vurderede, der var.

Hvad var justitsministerens svar? Jeg tror nok, at 100 nye pladser kan løse det. Vi har jo set, at de her hovsaløsninger er dyre, de er dårlige, og de giver ikke de resultater, vi gerne vil have.

Kl. 11.45

Formanden:

Så er det fru Birthe Rønn Hornbech som ordfører.